

givere at vide, at de kan få et tilskud, hvis de tager os.

Den der måde at drive politik på er jo at manipulere med befolkningen, for det er jo noget oppustet noget, og der skal bare en lille nål til, så eksploderer det. Men det kan jo være, at man nu får valget, og så oplever vi ikke, at det eksploderer ...

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Ja tak til hr. Ole Vagn Christensen.

Ole Vagn Christensen (S):

... men jeg synes, befolkningen skal tænke sig vældigt om her.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Tak. Og så er det finansministeren.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen jeg vil jo ikke sige, at jeg er alvidende. Nu forstår jeg på hr. Ole Vagn Christensen, at vi havde konjunkturtilbageslag fra 1992-1993 og op til 2001. Det forstår jeg. Det var så et stort konjunkturtilbageslag hele vejen igennem. Jo, men det forstod jeg jo. Nu var det altså svingende, men hvis man går tilbage og ser, så er der nogle, der kalder det højkonjunktur. Det var endda sådan i Japan, at man begyndte med en teori om, at nu havde man højkonjunktur, så man i virkeligheden i fremtiden ville være i stand til at forhindre konjunkturtilbageslag. Det skal man lige huske. Sådan en bevægelse var der. Det var et højkonjunkturforløb.

Må jeg så sige om løntilskudsjob: Jeg skal ikke stå her og forsvare hvert eneste job, for dem kender jeg ikke, men jeg siger bare, at for mig er det vigtigt, at folk kommer i arbejde, og hvis vejen til beskæftigelse er over løntilskudsjob, så skal man ikke se negativt på det.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Ja tak. Og det var så den sidste korte bemærkning til finansministeren, og vi nåede 17 korte bemærkninger inden for den berammede tid.

Ifølge den udsendte beskrivelse af, hvordan forløbet skal være i dag, skulle der nu være adgang for privatister. Man har ikke taget højde for i beskrivelsen, at ministre ud over finansministeren vil have ordet, men i henhold til både forretningsordenen og grundloven har ministre ret til at få ordet. Videnskabsministeren benytter sig

af den ret nu, og videnskabsministeren har ordet.

Derefter er der altså også en mulighed for korte bemærkninger til videnskabsministeren, og så går vi over til privatistindlæg, hvor der er tre, der har meldt sig.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Det er ikke for at forlænge debatten, men nu har jeg gennem hele dagen været vidne til en serie angreb på forskningsbevillingerne. Jeg mener ikke, at der er grund til at gå i detaljer om procent og promiller og hundrede millioner kroner. Men når der rent faktisk som også sagt af finansministeren og nogle af ordførerne er tilført området 8,1 mia. kr. inden for de sidste tre finanslove, så er det da utroligt, at man gennem en hel dag skal høre på, at der er sket store besparelser på forskningen og endda med et ordvalg, der har været meget, meget voldsomt, lige fra fru Marianne Jelved, hr. Ole Sohn og andre til hr. Frank Jensen, der var knap så voldsom, men også konstaterede, at der var tale om besparelser.

Når jeg tager ordet, så er det for at fastslå, at det er der overhovedet ikke tale om. Der er selvfølgelig tale om den stigning, som klart fremgår af de sidste 3 års finanslove. Det kan alle slå op.

Når man så sidder med de skemaer, som bl.a. hr. Ole Sohn henviste til under vores debat i går om den højteknologiske fond og gentog her i formiddag for en sikkerheds skyld, hvis der skulle være en journalist eller to, der ikke havde hørt det, så er det jo meget væsentligt at understrege, at disse skemaer for regnskabstallets vedkommende kun registrerer 1 år. Det, der er sket under den her regering, er, at vi arbejder med alle 4 år, både selve budgetåret og de 3 overslagsår. Hvis man ikke vil acceptere det, så må hr. Ole Sohn, i går kunne hr. Ole Sohn ikke give svaret, i dag forklare ikke bare mig, men den undrende offentlighed, hvor er de 8,1 mia. kr. så blevet registreret? Hvor er de 8,1 mia. kr. blevet registreret?

Kl. 17.00

Det andet, jeg gerne vil sige, er i relation til det spørgsmål, der kom fra fru Lene Jensen, hvor fru Lene Jensen spurgte, om vi er kommet tættere på Barcelona. Det er vi helt afgjort, og det er vi, fordi vi nu har alle 4 år fyldt op, således at der er et stabilt budgettilsagn alle 4 år, når vi ser på den samlede forskningsindsats. Det er jo en ganske anden situation, end hvis det kun er i år et, man har det tilstrækkelige beløb.